

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΓΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ..... Φράγκα 12
 Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησίᾳ .. " " 15
 Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λβ. Τ. 1
 Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....φρ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΓΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἄπαξ λεπτά 40
 » » » δις » 25
 » » » τρίς καὶ τετράκις » 20
 » » » πεντάκις καὶ ἑξαεξής » 15

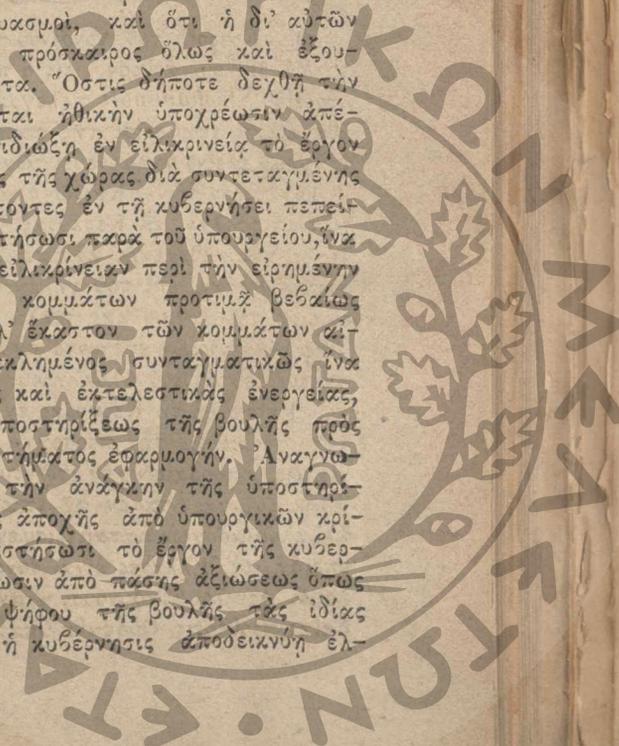
Γραφεῖον τῆς "Ωρας" ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς "Ωρας" τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Οὐδέποτε ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ὑπεδέχθη πτώσιν ὑπουργείου ἀπαθέστερον ἢ ὅσον σήμερον, ἐνῶ οὐδέποτε ἴσως ἡ πολιτικὴ κατάστασις πλείοτερον ἢ ὅσον σήμερον ἀπῆται κυβερνητικὴν μονιμότητα. Ἀλλὰ προφανὴς εἶναι τῆς ἀπαθείας ταύτης ὁ λόγος. Τὸ ἄρτι παραιτηθὲν ὑπουργεῖον οὐδὲν εἶχε στοιχεῖον μονίμου ὑπάρξεως καὶ ἡ κοινωνία θαυμάζει οὐχὶ διατὶ ἔπεσε, ἀλλὰ διατὶ ἤλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Αἱ περιστάσεις, ἐν αἷς ἐμορφώθη τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη, ἐπέβαλλον εἰς τὸν καλούμενον τότε εἰς τὴν κυβερνήσιν πολιτευόμενον ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν ἵνα μὴ ἀναδεχθῆ τὸ ἔργον ἐπιπολαίως καὶ ἄνευ εὐλόγου πιθανότητος τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς διεξαγωγὴν αὐτοῦ βουλευτικῆς ὑποστηρίξεως. Ὅτε ἐκλήθη ὁ κ. Δεληγεώργης εἰς σχηματισμὸν ὑπουργείου, γνωστὸν ἦτο ὅτι, τὸ ἐν τῇ βουλῇ κόμμα αὐτοῦ δὲν εἶχεν ἀποχρώσας πρὸς ὑποστήριξιν κυβερνήσεως δυνάμεις· γνωστὸν ἐπίσης ἦτο, ὅτι ὁ κ. Δεληγεώργης ἐζήτησε συμπλήρωμα τῶν δυνάμεων τούτων καὶ ἔτυχεν ὑποσχέσεως ὑποστηρίξεως παρ' ἑτέρου κόμματος ἐπὶ ὅροις ῥητοῖς. Ἄν ὁ κ. Δεληγεώργης ἐξεπλήρου τοὺς ὅρους τούτους καὶ ἐτύγχανε, συνεπεῖα τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν, ψήφου ἀνεπιφυλάκτου ἐμπιστοσύνης τῆς βουλῆς, εὐλογος θὰ ἦτο ἡ προσδοκία αὐτοῦ ὅτι ἤθελε διατηρηθῆ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ δυνήσει νὰ συμπράξῃ μετὰ τῆς βουλῆς. Ἀλλ' ὅτε, εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐμφανίσεως ἐνώπιον τῆς βουλῆς, προεκάλεσε, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὄρων, ἔκφρασιν ἐμπιστοσύνης καὶ ἠρέσθη εἰς ψῆφον τοιαύτην μετὰ διορίας, ἐντὸς δὲ τῆς διορίας ἐπανειλημμένως παραταθείσης οὐδὲν ἔπραξε τῶν ὑπεσχημένων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρόκλησιν, ὅπως δώσῃ ἐξηγήσεις, ἀπήντησε δι' ἀπρεποῦς σιωπῆς, πρόδηλον ἦτο ὅτι τὰς ὑποσχέσεις εἶχεν ὑπαγορεύσει οὐχὶ πρόθεσις εὐλικρινῆς, ἀλλὰ πλαγίᾳ σκέψις περὶ ὑφαρπαγῆς τῆς ἐξουσίας χάριν νομῆς τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι τὸ ἔκτακτον τῶν περιστάσεων καὶ τὸ δυσχερὲς τοῦ σχηματισμοῦ οἰαζήποτε κυβερνήσεως θὰ ἐπέτρεπον αὐτῷ νὰ διατελέσῃ ἐφ' ἱκανὸν ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἐκ τοιούτων ταπεινῶν σκέψεων ὀρμηθεὶς πρὸς καταρτισμὸν κυβερνήσεως, ἐν μὲν τῇ τελευταίᾳ βουλευτικῇ συνόδῳ οὐδὲν ἐξέθηκε σύστημα πολιτικῆς, κατὰ δὲ τὸ δίκλημμα τῆς τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου συνόδου ἐπεδόθη εἰς προσωπικὰς μεταβολὰς ἐν τῇ διοικήσει, κομματικῶν καὶ προσωπικῶν μόνον ἕνεκα λόγων, καὶ τέλος κατὰ τὴν ἄρτι ἀρξαμένην ἔκτακτον σύνοδον τῆς βουλῆς ἐπεζήτησε ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν περὶ

πολιτικῆς συζήτησιν, ἣτις ἤθελεν ἐκθέσει τὴν ἑλλειψιν οἰαζήποτε σπουδαίας νομοθετικῆς παρασκευῆς, καὶ χάριν τούτου ἐξέλεξε πρὸς τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν τὴν ἐκλογὴν προέδρου τῆς βουλῆς. Ὅτι δὲ ἀποδεικνύει τὴν παντελῆ ἑλλειψιν συναισθήσεως τῆς σπουδαιότητος τῶν περιπτώσεων, εἶναι ἡ ἀξίωσις, ἣν ἠγείρεν, ἀφοῦ ἀπεδείχθη, ὅτι καὶ διὰ τῶν ψήφων τοῦ πέμπτου κόμματος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκλεχθῆ ὁ ὑπουργικὸς ὑποψήφιος, παρεμποδίζετο ὅμως διὰ τῶν ψήφων ἐκείνων, ὑπὲρ τούτου διδομένων, ἡ ἐκλογὴ οἰοῦν δῆποτε ὑποψηφίου, ὅπως ἐξακολουθῆ οὐχ ἦττον τὸ κόμμα τοῦτο ψηφίζον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ὑποψηφίου, ἵνα μαρτυρηθῆ εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διὰ τοῦ ἀνεπίκτου τῆς συγκεντρώσεως ἀπολύτου πλειοψηφίας ἐπὶ ἓνα οἰοῦν δῆποτε τῶν ὑποψηφίων, ὅτι ὁ καταμερισμὸς τῆς βουλῆς εἰς κόμματα δὲν ἐπέτρεπε τὴν λειτουργίαν αὐτῆς. Ἡ πτώσις ὑπουργείου, οὐτινος ἡ τελευταία αὐτῇ διαγωγῇ μαρτυρεῖ τὴν ἐσχάτην πῶρωσιν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συγκινήσῃ τὴν κοινωνίαν· τὰ κατ' αὐτὸ ὅμως εἶναι χρήσιμα εἰς παραδειγματισμὸν. Ἐάν τις σήμερον ἤθελε γαργαλισθῆ ὑπὸ τῆς ιδέας ὅτι δύναται διὰ τῆς ἐξαπατήσεως τῶν ἐν τῇ βουλῇ κομμάτων νὰ ἐγκατασταθῆ ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐνώπιον αὐτοῦ ἔχει τὴν τύχην τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργείου διδάσκουσαν ὅτι οὐδὲν ὠφελοῦσιν οἱ ἐπὶ τοῦ ψεύδους στηριζόμενοι συνδυασμοί, καὶ ὅτι ἡ δι' αὐτῶν ἀποκτωμένη ἐξουσία εἶναι πρόσκαιρος ὄλωσ καὶ ἐξουθενεῖ ἠθικῶς τὸν αποκτώντα. Ὅστις δῆποτε δεχθῆ τὴν ἐξουσίαν σήμερον, ἀναδέχεται ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς βουλῆς, ἵνα ἐπιδιώξῃ ἐν εὐλικρινείᾳ τὸ ἔργον τῆς ἐπὶ πέλεμον παρασκευῆς τῆς χώρας διὰ συνεταγμένης ἐνεργείας. Οἱ μὴ συμπράττοντες ἐν τῇ κυβερνήσει πεπεῖσμεθα, ὅτι οὐδὲν ἄλλο θ' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ὑποστηρίξωσιν αὐτὸ, εἰμὲ εὐλικρινεῖαν περὶ τὴν εἰρημνὴν ἐνεργείαν. Ἐκαστον τῶν κομμάτων προτιμᾷ βεβαίως ἴδιον τρόπον ἐνεργείας· ἀλλ' ἕκαστον τῶν κομμάτων αἰσθάνεται ἐπίσης, ὅτι ὁ κεκλημένος συνταγματικῶς ἵνα διευθίνῃ τὰς νομοθετικὰς καὶ ἐκτελεστικὰς ἐνεργείας, ὀφείλει ν' ἀπολαύῃ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς βουλῆς πρὸς τὴν πλήρη τοῦ ἑαυτοῦ συστήματος ἐφαρμογὴν. Ἀναγκάζοντα ἄρα τὰ κόμματα τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ ὑπουργικῶν κρίσεων ὀφείλουσιν, ἵνα καταστήσωσι τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως τελεσφόρον, ν' ἀπέχωσιν ἀπὸ πάσης ἀξιώσεως ὅπως ἐπιβάλωσιν αὐτῇ διὰ τῆς ψήφου τῆς βουλῆς τὰς ἰδίας αὐτῶν ιδέας. Μόνον ἂν ἡ κυβερνήσις ἀποδεικνύῃ ἑλ-

λειψιν ειλικρινείας περί τήν επιδιώξιν του πολιτικού σκοπού, ου χάριν τάλλα κόμματα θυσιάζουσι τὸ ἴδιον σύστημα ὑπὲρ του κυβερνητικού, ἢ ἂν μαρτυρῶσι τὰ μέτρα αὐτῆς ἀνικκνότητα τοιαύτην, ὥστε νὰ θυσιάζηται αὐτὸς ὁ σκοπὸς ἐκ του ἀπροσφόρου τῶν μέτρων, μόνον τότε ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι προκληθῆ ἐν τῇ βουλῇ ζητήματα ὑπουργικά. Τοιαύτην ἐνέργειαν δὲν ἠδύνατο τὰ κόμματα ν' ἀποδεχθῶσι συμπράττοντα ἐν τῇ κυβερνήσει, διότι ὁ ἐν τῇ κυβερνήσει εἶναι πρόσωπον δρῶν καὶ κέκληται τὰς ἰδίας αὐτοῦ ιδέας νὰ ἐφαρμόζη. Ἡ παθητικὴ ὑποστήριξις ιδεῶν ξένων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν βουλευτὴν ἀποβλέποντα εἰς τὸν σκοπὸν καὶ ἀναγνωρίζοντα τὴν κυβερνήσιν ὡς κατ'ἀλλήλον πρὸς ἐξέυρεσιν τῶν μέσων· ἀλλ' ὅτε ὁ βουλευτὴς καλεῖται εἰς μετοχὴν τῆς κυβερνήσεως, δι' αὐτὸ τοῦτο καλεῖται, ἵνα φέρῃ ἐν αὐτῇ τὰς ἰδίας ιδέας, ὀφείλει ἐπεμείνως τότε μόνον νὰ δέχεται τὴν ἐξουσίαν, ὅταν γινώσκῃ ὅτι θὰ ἔχῃ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν δύναμιν, ἵνα πραγματοποιῇ αὐτὰς ἀνευ ὑποχωρήσεων. Ἄν ἡ μετοχὴ του βουλευτοῦ εἰς τὴν κυβερνήσιν συνεπάρχῃ τὴν τροποποίησιν του ἰδίου συστήματος καὶ τὴν ἀπάτησιν τῆς τροποποιήσεως του συστήματος τῶν συναδέλφων αὐτοῦ δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων, ἢ ὑπὸ τοιούτους ὅρους σύμπραξις ἐν τῇ κυβερνήσει κατατρέφει τὸ τελεσφόρον ἑατέρου τῶν συστημάτων βουλευτικῶν δ' ἀληθῶς θ' ἀπεδεικνύετο ὁ βουλευτὴς ἀπέχων ἀπὸ ἐνεργῶ συμπράξεως τοιούτους ἀναποδράστως συνεπαγομένης ὅρους καὶ συνδράμων ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας τὴν κυβερνήσιν εἰς ἀπάσας τὰς προτάσεις αὐτῆς τὰς ειλικρινῶς ἐπιδιωκούσας τὸν κοινὸν σκοπὸν. Τοιαύτην σύμπραξιν ἀπεκδεχόμεθα παρὰ τῶν κομμάτων πρὸς τὴν συστηθησομένην κυβερνήσιν, πρόγραμμα βεβαίως ἔχουσας τὸν ἑνιαῖον σκοπὸν του ἔθνους καὶ τῶν κομμάτων, ἢτοι τὴν συντεταγμένην ἐπὶ πόλεμον παρασκευήν. Περὶ δὲ τῆς ειλικρινείας περὶ τὴν ἐφαρμογὴν του προγράμματος φρονούμεν, ὅτι ἡ τιμωρία τῆς ἀρτι παρακινηθείσης κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ἀθετήσει τῶν ὑπεσχημένων θὰ ἦτο ἱκανὴ πρὸς ἀποτροπὴν παντός ἀπὸ τῆς ἀπομιμήσεως αὐτῆς, ἐὰν εἶχε τὴν διάθεσιν. Ἀλλὰ θὰ προσεῖδ' ἄλλομεν τὴν βουλὴν πιστεύοντες, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ δύο ἀρχηγοὶ κομμάτων ἐκτιμῶντες τὴν ἐξουσίαν καὶ διαχειριζόμενοι τὰς πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς ὑποσχέσεις, ὅπως ὁ τέως πρωθυπουργός.

Οἱ «Καιροὶ» του Λονδίνου περιέχουσιν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 12)24 Μαΐου ἄρθρον, εἰς ὃ προδήλως ἀφορᾷ τὸ του πρακτορείου *Stéphanopolé* τηλεγράφημα τὸ δημοσιευθὲν ἐν ταῖς ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσι τῆς παρελ. Δευτέρας, καίτοι τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο μνημονεῖ τῶν «Καιρῶν» τῆς 15)27 Μαΐου. Τὸ ἄρθρον τῶν «Καιρῶν» ἀφετηρίαν ἔχει τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἐκ Κερκύρας, περὶ ἧς κατωτέρω γίνεται λόγος παρατιθεμένης καὶ περιλήψεως. Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ ἐστῆρίχθησαν ἐπὶ του τηλεγραφήματος εἰκασίαι περὶ τῆς ἐννοίας του ἄρθρου καὶ πολλὰ ἐπὶ τῶν ἀποδιδόμενων αὐτῷ διαφόρων ἐννοιῶν ἐγένοντο σχόλια, παραθέτομεν ὧδε μετὰ φραξιν του ἄρθρου ὀλοκλήρου.

«Ἐπιστολὴ ἐκ Κερκύρας ἐν ταῖς στήλαις ἡμῶν τῆς Τρίτης προκαλεῖ τὴν προσοχὴν εἰς κατὰστασιν πραγμάτων ἱκανῶς σπουδαίων ἐν τῷ τμήματι ἐκείνῳ του κόσμου. Ἐπικυροῦνται τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ καθ' ὀλοκλήριαν ὑπὸ ἀλληλοδιαδόχων καταμερισμένων εἰδήσεων ἐξ Ἀθηνῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες εἶναι συνάμα ὀρηκτικοὶ καὶ ἐπιδεικτικοὶ, οἱ Ἄγγλοι βραδύνουσι ν' ἀναγνωρίσωσιν ἐν αὐτοῖς σπουδαίας προθέσεις. Οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀφορμὴ, λέγει ὁ ἡμέτερος

ἀνταποκριτής, ἵνα ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουσι παρ' αὐτοῖς ἤδη τοιαῦται προθέσεις ἢ σχέδια ἢ καὶ ὀριστικὴ πολιτικὴ· ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον ἀνησυχαστικὸν καὶ πλήρες ἐνδεχομένων κινδύνων. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι οὔτε ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις, οὔτε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, οὔτε τὰ ποικίλα αὐτοῦ τμήματα δύνανται νὰ προφυλάξωσιν ἑαυτά. Τὸ ἀρτιπαγές βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὑπέρολου τεχνητὸν ὑπέρολου ἀθαιρέτως ὀροθετημένον καὶ προσθετὸν ὑπέρολου μικρὸν καὶ ἐκτεθειμένον, ἵνα δύνηται νὰ μὲν εὐσταθὲς ἐν τῷ ἐλαχίστῳ κυριασμοῦ πολιτικῆς ἢ πολέμου περὶ αὐτό. Ἐν τῷ πρώτῳ κλονισμῷ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς ξηρᾶς ἡ Ἑλλὰς ἀνατινάσσεται καὶ καταπίπτει καὶ οἱ πολιτευταὶ αὐτῆς, τοῦτέστι ἅπασ οἱ ἑλληνικὸς λαός, καταλαμβάνονται ὑπὸ ναυτίας καὶ ζάλης. Εἶναι πρὸ πάντων ἡ Ἑλλὰς μικροτάτη καὶ ἡ ἐπίκτητος ἰσχύς ἢ ἀπελκύνθη ἀλλοτὲ ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς συμφωνίας δὲν εἶναι πλέον ὅ,τι ἦτο. Εἶναι προσέτι ἅπασα θάλασσα καὶ ὄρη, ἐκεῖνη μὲν ἀνεωγμένη εἰς πάντα ἐχθρὸν ἔχοντα στόλον, οὗτινος ἡ Ἑλλὰς στερεῖται, ταῦτα δ' ὄντα καταφύγιον πλείστων ὄσων κλεφτῶν μὴ δυναμένων νὰ ὑποταχθῶσιν ἢ διὰ στρατοῦ, οὗτινος ἐπίσης ἡ Ἑλλὰς στερεῖται. Ἡ πενία καὶ ἡ ἄλλειψις ἀσφαλείας δὲν ἦσάν τι σπουδαῖον ἐν ὅσῳ ἔζη ἡ γενεὰ ἡ ἰδοῦσα τὴν ναυτικὴν τῆς Τουρκίας δύναμιν συντριβεῖσαν ὑπὸ τὰ κανόνια τῶν τριῶν μεγάλων αὐτοκρατοριῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο τότε νὰ αἰσθάνηται ἑαυτὴν ἱκανῶς ἀσφαλῆ, ὅπως παραμελῆ τὰς χρηματικὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις, ἐπιτρέπη τοῖς λησταῖς νὰ πράττωσιν κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ὑποκινῆ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπανόστασιν ἐν ταῖς γειτονικαῖς νήσοις. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅμως ἐκείνης ἡ Εὐρώπη διελύθη, τῆς Ρωσίας ἡ δύναμις ἐδιπλασιάσθη ἢ ἐτριπλασιάσθη καὶ ἡ Τουρκία ἀντικατέστησε τὰ παλαιὰ ξύλινα αὐτῆς πλοῖα διὰ θωρηκτῶν ὑπὸ πεπειραμένους κυβερνήτας. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ τὴν συνάσθησιν ἡ Ἑλλὰς ὅτι εἶναι ἀσθενής, ὁ δὲ γείτων αὐτῆς ἰσχυρός, καὶ ἂν συγκατέβαιεν εἰς ἐνέργειαν στηριζομένην ἐπὶ τοιαύτης ἐκτιμῆσεως θὰ εἶχε τότε τὴν ἀρμόζουσαν τῇ ἀδυναμίᾳ ἰσχύν, τοῦτέστι τὴν προστασίαν τῆς ἀθωότητος. Ἀλλ' οὐδέποτε ἠσθάνθη ἑαυτὴν ἀσθενῆ, οὐδ' ἔμελεν αὐτῇ πολὺ περὶ ἀθωότητος. Ἀναγκαῖον θεωρεῖ νὰ μετέχῃ πάσης ἐνεργείας. Μήπως ὁ λαὸς αὐτῆς δὲν εἶναι ἡ εὐγενεστέρα τῶν φυλῶν; Μήπως δὲν ἔχει τὴν ὑψίστην τῶν ἱστοριῶν καὶ τὴν μεγαλητέραν τῶν παραδόσεων; Μήπως δὲν ὀφείλει νὰ προπορευῆται ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἐλευθερίας, τῶν τεχνῶν, τῆς ἐπιστήμης; Μήπως δὲν ἐκυβέρονσε πρῶτον μὲν αὐτοκρατορίαν ἐθνικῶν, εἶτα δὲ αὐτοκρατορίαν χριστιανικὴν; Ἐπειδὴ πᾶς Ἕλλην σύμφυτα ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὰ αἰσθητά ταῦτα, δὲν αἰσθάνεται ἑαυτὸν στενῶς δεσμευμένον πρὸς τοὺς πολιτικούς κανονισμοὺς τοῦς ἀποκλείοντας αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ θέσεως καὶ ἀποστολῆς. Δὲν εἶναι πολλοὶ οἱ Ἕλληνες οἱ μὴ ἔτοιμοι νὰ πράττωσιν πρὸς τὰ ὄρη, ἴσως δυνατὸν εἰπεῖν, οὐδεὶς ὅστις δὲν θὰ διέβαινε τὰ σύνορα, ὅπως παλευθῆσθαι κατὰ τῆς Τουρκίας, εὐκαιρίας παρουσιαζομένης. Ἀλλὰ πάντοτε ἔτοιμη νὰ ἐπιδράμῃ ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἔχει μέσον πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἐπιδρομῆς.

Ἡ ἄλλειψις αὐτῆς δυνάμεως συγκαταούσης καὶ προστατευούσης ἑαυτὴν περιπλέκεται περαιτέρω διὰ του γεγονότος ὅτι ὁ λαός, ὃν καλοῦμεν Ἕλληνας, εἶναι μίγμα πολλῶν φυλῶν, ὅτι περικυκλοῦται ὑπὸ λαῶν ἑλληνικῶν σχεδὸν ὅσον καὶ αὐτὸς καὶ ὅτι ἄλλειπει γραμμῇ στερεὰ καὶ ἀκριβῶς ὀρισμένη μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν παρακειμένων γένων καὶ γαῶν, ὡς λέγει ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτής, ὅλαί αἱ ἐκεῖ που φυλαὶ συγγέονται πρὸς ἀλλήλας. Ὡς

τὰ χρώματα τῆς ἔριδος, οἱ Σλαῦοι παραλλάσσουσιν εἰς Βουλγάρους καὶ οἱ Βούλγαροι εἰς Τούρκους καὶ Ἕλληνας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἀνυπαρκτὸν τι εἶναι καθαρὰ καὶ ἀπλή φυλὴ ὑποδηλοῦται τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ κόσμου. Οἱ Ἕλληνες κολακεύουσιν ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι καθαροὶ Ἕλληνες καὶ πρᾶττους, πᾶν τὸ ἐφικτὸν, ἵνα συνοικειώσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν πρὸς τὴν ἰδέαν ταύτην· ἀλλ' αὐτὰ τὰ οικογενειακὰ αὐτῶν ὀνόματα προδίδουσι πολλὴν τὴν ἰταλικὴν καταγωγὴν, ἐνῶ ὑπεστηρίχθη μάλιστα μετὰ τινος ἀρχῆς ἀποδείξαι ὅτι οἱ ἀληθεῖς Ἕλληνες σχεδὸν ἐξωλοθρεύθησαν ὑπὸ ἐπιδρομῆς Γαλατῶν, ἀντικαταστησάντων αὐτοὺς καὶ ἐπικρατούντων αὐτοῖσι ἄχρι τοῦδε. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρχε διάκρισις Ἑλλήνων καὶ Ἑλλήνων. Οἱ Ἕλληνες μιᾶς πόλεως πολὺ διέφερον τῶν Ἑλλήνων· ἐτέρας καὶ πᾶς ἑλληνικὸς λαὸς ἦτο πυρρὴν εἰς ἄκρον πεπολιτισμένον ἐν μέσῳ Εἰλώτων ἀγροίκων καὶ δούλων. Καὶ ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ ἐλαχίστη πιθανότης ὅτι ἐπέζη ἔτι τὸ καθαρὸν αἷμα τοῦ λαοῦ τοῦ ἀποκαλύψαντος εἰς τὸν κόσμον τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην ἐν ταῖς ἀνωτάταις αὐτῶν μορφαῖς, δὲν θὰ συνετέλει τοῦτο σπουδαίως εἰς βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως φυσικῆς τινος δεξιότητος πρὸς τὸ κυβερνᾶν ἐν ταῖς εὐρύτεραις καὶ πολυπλοκότεραις τῆς κυβερνήσεως μορφαῖς. Ἡ αὐτοκρατορία, τοῦτέστιν ἡ κυβερνήσις λαοῦ ὑπερβάλλοντος κατὰ τὰς διαστάσεις ἢ κατὰ τὴν ἐνότητα τὸν δῆμον, ὑπῆρξεν αὐτὸ τοῦτο, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλάς πάντοτε ἀπέτυχε καὶ ἐν ᾧ ἡ Ρώμη ἠδύνατο νὰ ἀξιοῖ ὑπὲρ ἑαυτῆς ἄπειρον ὑπεροχὴν. Οὕτω, τὸν τε χαρακτήρα καὶ τὰς περιστάσεις οἱ Ἕλληνες, ὅπως καὶ τὰ πλεῖστα ἄλλα τῶν ἐπιζώντων, εἶναι ἰδιζόντως ἀνίσχυροι εἰς προστασίαν ἑαυτῶν· εἶναι φυτὰ ἐξωτικὰ προστατευόμενα διὰ τεχνητῆς προστασίας κατὰ τῆς αὐστηρίας καὶ διεγερτικῆς ἀτμοσφαιρας τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ὁ κόσμος θὰ ἔσκεπεν αὐτοὺς, ἐὰν οὕτως αὐτοὶ ἐθεώρουν ἑαυτοὺς· ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύνανται νὰ πράξωσιν. Εὐθύς ὡς ἡ παραχῆ τοῦ πολέμου πλησιάσῃ τὰ σύνορα, ἅπαντα ἡ ἑλληνικὴ ὄμας ἐκατέρωθεν τῆς τεχνητῆς ἐκείνης καὶ καθὼς τοπογραφικῆς γραμμῆς θὰ αἰσθάνηται ἐνικτὸν παλμὸν συμπαθοῦς ἐρεθισμοῦ. Ὁ ἔτι Ἕλληνας ἀσχάλλη ὑπὲρ τοῦ ἔξω Ἑλλήνος ὑποχρεομένου νὰ πολεμῇ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας· ὁ ἔξω Ἕλληνας ἢ ἀσχάλλη ὑπὲρ τοῦ ἔσω Ἑλλήνος τρέμοντος περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτοῦ. Ἄπαντες θὰ νομίσωσιν ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτῶν ἀνέτειλεν. Αἱ νῆσοι εἶναι ἑλληνικώτεροι αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν διέκρισιν τῶν τουρκικῶν θωρηκτῶν. Ταχέως ἢ ἀρχίσωσιν ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἔμαθεν ἤδη ἐκ σκληρᾶς πείρας πόσον ὀλίγον δύναται νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Καὶ ὅμως δὲν δύναται παρακαθημένη ἀκίνητος νὰ βλέπῃ αὐτοὺς καταστρεφόμενους.

»Ἄλλ' ἅπανσαι αἱ ἀδυναμίαι καὶ αἱ περιπλοκαὶ αὐταὶ εἶναι ὡς μὴδὲν παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς δημιουργηθείσας μεταβολὰς ἐν τῷ ἑλληνικῷ αἰσθηματικῷ ὑπὸ τῶν μεταβολῶν τοῦ Ρώσου καὶ τοῦ Σλαύου. Ἐκεῖνος δὲν εἶναι πλέον εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Ἑλλήνος ὁ συμπαθῶν γείτων καὶ ὁμόθησκος· εἶναι ἡ Ρωσία ἡ ἀχνῆς ἀπορροφητικὴ δύναμις, ἡ βορεία χιονοστιβάς ἐπικρεμαμένη ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος, εἶναι ὁ σκληρὸς κύριος ὁ καταπιεστής τοῦ ξένου ἐθνικοῦ αἰσθηματος, ὁ ὑποτάσσων τὴν θρησκείαν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους καὶ τῆς δημοσίας τάξεως. Ἡ Ἑλλάς δὲν γινώσκει ποῖα θὰ ἦτο ἡ τύχη αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖται τὰ χειρίστα ἐν τῇ ψυχρᾷ ἀρκτικῇ περιπτώσει. Ἡ διάθεσις αὐτῆ εἶναι ἔτι χειρῶν παρὰ τῇ σλαυικῇ φυλῇ. Κατέστη αὐτῇ ἐνθερμότερον ἐθνικὴ καὶ αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς. Ἐπειδὴ ἡ ἀκμὴ αὐτῆς εἰσέτι δὲν

ἐπῆλθε, περιφρονεῖ, ἐὰν δὲν μιτῇ, τὰς φυλὰς τὰς διεληθούσας τὴν ἀκμὴν αὐτῶν καὶ τὰς ζώσας ἐν ἀναμνήσεσι. Τὰ πάντα ὑπολείπονται αὐτῇ νὰ πράξῃ καὶ τὰ πάντα νὰ μίθῃ καὶ πρῶτον πάντων νὰ μίθῃ ὅτι ὑπάρχουσιν ἄλλαι φυλαὶ καὶ ἄλλα πράγματα ἄξια προσοχῆς. Ἡ Ἑλλάς γινώσκει ὅτι αὐτόχρονα θὰ κατεκλύζετο, θὰ ἐξωθεῖτο, θὰ κατεπατεῖτο, ἐὰν ἡ Τουρκία ἀντικαθίστατο ὑπὸ αὐτοκρατορίας καθαρῶς σλαυικῆς. Καίτοι προσιμωδῆς εἶναι ἡ τάσις τοῦ ἀνθρώπου ὅπως ἀνταλλάσῃ τὰ γνωστὰ κατὰ ἀντί τῶν ἀγνώστων, ἡ Ἑλλάς ὅμως ἤδη δυσκόλως θὰ ἐπέθετο ἢ ἀνταλλάξῃ τὴν Τουρκίαν ὑπὲρ τῆς Ρωσίας ἢ ἀμφοτέρας ὑπὲρ τοῦ Σλαύου. Ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ ἀντιπαθειῶν καὶ χειρόνων ἀβεβαιοτήτων δὲν δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ κατατεῖλῃ τὴν νευρικὴν ὁρμὴν, ὅπως διατελῇ ἐν ἐνεργείᾳ οἰκδηλοῦσα, ὅπως ἐπιληφθῇ πολέμου πρὸς τινὰ, ἀδιάφορον δὲ τινὰ, ὑπὲρ σκοποῦ καὶ αὐτῇ ἀγνωστον τίνος. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ὑποδεικνύουσιν ἐνδεχομένην κήρυξιν πολέμου, ὅπερ θὰ ἦτο τοῦλάχιστον ἀπλή καὶ εὐλικρινῆς πορεία καὶ πιθανὸν θὰ ἐξητηφάλλιζε τὴν δέουσαν ἐκτίμησιν ὅταν σημάνη ἡ ὥρα τῆς διανομῆς τῶν λαφύρων. Οὐδὲν βίφοκινδυνεύων, οὐδὲν λαμβάνει. Ἐὰν ἡ Ἑλλάς δὲν κινήσῃ δάκτυλον, ἕωσού συγκροτηθῇ ἡ μίχρη, καὶ ἄλλοι ἀναδειχθῶσι νικηταί, δέον νὰ προσδοκᾷ μᾶλλον ὅτι θ' ἀπολέσῃ ἢ ὅτι θὰ κερδήσῃ, διότι θὰ ὀφείλωνται ἀμοιβᾶν εἰς ἄλλους καὶ οὐδὲν θὰ περισσεύῃ ὑπὲρ αὐτῆς. Καὶ ἀληθῶς οὐδένα θὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο τίτλον. Ὡς οἱ ἐν τῇ ἀρχαιότητι φέροντες τὸ ὄνομα αὐτῆς, ἐποφθαλμιᾶν αὐτὸν εἰς τὰς νήσους τὰς τοσοῦτον ἀφθόνως διεσκορπισμέναις περὶ τοῦ θρόνου αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἅπασαν τὴν χώραν, ἐν ᾗ τὸ ὄνομα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆς ἐπικρατοῦσι. Κέκτηται δὲ τὸν φυσικὸν τοῦτον τίτλον ἐπὶ τὴν Κρήτην, τὸ Αἰγαῖον, τὴν Ἠπειρον, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Χαλκιδικὴν καὶ ἐπὶ τμήματα τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Ἄλλὰ γινώσκει ὅτι δὲν θὰ λάβῃ τὰς χώρας ταύτας, ἐὰν δὲν πολεμήσῃ διὰ τὴν ἀποκτησὴν καὶ δὲν κερδήσῃ αὐτάς ὑπὲρ ἑαυτῆς. Καὶ ὅμως ταῦτόν εἶναι τοῦτο πρὸς τὴν παράδοσιν παντὸς λιμένος καὶ παντὸς ἐπὶ τῆς θαλάσσης πλοίου αὐτῆς εἰς τὸ πῦρ τῶν τουρκικῶν θωρηκτῶν, δυνατόν δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν ταραχώδους κοινῆς γνώμης εἰς τὴν τακτικὴν κυβερνήσιν. Ἄλλὰ χεῖρων ἔτι εἶναι ὁ ἕτερος ὅρος τοῦ διλήμματος, διότι ὁ ἥλιος τῆς Ἑλλάδος ἔσται θὰ δύσῃ, ὅταν ἡ ἰδανικὴ γραμμὴ ἢ ἡδη χωρίζουσα αὐτὴν ἀπὸ τῆς Τουρκίας καταστῇ ὁ μόνος τοῦχος μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ προσφέροντος, ὅσῃν αὐτῷ δοκεῖ, ὑπακοὴν εἰς τὴν κυβερνήσιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὸ μέγα τμήμα τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς τὸ ὑπακούον εἰς τὴν σιδηρᾶν ἀρχὴν τῆς Πετροπόλεως. Ἡ Ἑλλάς εἶναι ἀληθῶς ἄξια οἴκτου· οὐδ' εἶναι εὐκολὸς ἢ πρὸς αὐτὴν συμβουλὴ. Καὶ ἐπὶ αὐτῆς τῆς στρωμνῆς ἢν παρεσκευάσεν ἑαυτῇ δὲν δύναται τις νὰ τὴν παρακινήσῃ νὰ κατακλιθῇ, διότι ἅπαντα τὰνχυόμενα εἰς τὴν στρωμνὴν μετεβλήθησαν. Δοκεῖται, κυμαίνεται, κινδυνεύει νὰ βυθισθῇ ἐν πελάγει μεταβολῆς. Βεβαίως ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου βράχου τῇ λέγομεν νὰ κατακλίνεται ἀναπαυτικῶς καὶ νὰ μένῃ ἡσυχος. Ἄλλὰ τοῦτο οὐτε θέλει, οὔτε δύναται νὰ πράξῃ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
(Πρακτορῶν Navas).

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 17)29 Μαΐου, ὥρα 6, 30 μ. μ. — Τὰ βλήματα τῶν ἐγερθέντων ἐν Καλαφάτῳ κανονιστῶν ἐκπέμπεται τὸ νοτοκομεῖον τοῦ Βυδδίνιου.

Ἡ ἀνάκτησις τῆς Ἀρδαχάν εἰσέτι δὲν ἐπεβεβαιώθη. Ὁ κ. Zichy πρεσβευτῆς τῆς Αὐστρουγγαρίας ἔτυχεν ἀκρόασις παρὰ τῷ Σουλτάνῳ.

(Πρακτορείον Stéphanopoli)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17)29.—Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τοῖς καθολικοῖς Πολωνοῖς νὰ μεταβῶσιν εἰς προσκύνησιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Ρώμῃ τελεσθησομένης τελετῆς γενικῆς ὑπὸ τοῦ Πάπα ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν (jubilé).

Αἱ βουλαὶ θὰ ἐπαναλάβωσι τὰς συνεδριάσεις αὐτῶν μεθ' ἑαυτῶν Πέμπτην.

Ἀφίκετο ὁ στρατηγὸς Γράντ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Εὐρώπης.

ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ, 18)30.—Ὁ γενικὸς ἐπιμελητὴς τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ, κατηγορηθεὶς ὡς προμηθεύσας εἰς τὰ στρατεύματα ἄλευρα μεμιγμένα ἀσβέστη, κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου καὶ ἐτυφεκίσθη.

ΛΕΜΒΕΡΓΗ, 18)30.—Ὁ Τσάρος μεταβαίνει εἰς τὸ ἐν Πλοεστίῳ στραταρχεῖον, θὰ διέλθῃ τὴν νύκτα ταύτην ἐνταῦθα.

ΠΕΣΤΑ, 18)36.—Ὁ Carsapinovich, μέλος τῆς Ὁμλανδίας, συνελήφθη κατηγορηθεὶς ἐπὶ ἐγκλήματι ἐσχάτης προδοσίας.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 18)30.—Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργὸς παρητήθη.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 18)30.—Γεν. χρ. 9,04.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18)30.—Ὁ Moniteur Universel διαψεύδει τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ Μὰκ Μαὼν εἶχε σκοπὸν νὰ παραιτηθῇ.

Ἐγκύκλιος τοῦ κ. de Broglie, προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, συνιστᾷ εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς εἰσαγγελίας νὰ ἐφαρμόσωσιν αὐστηρῶς τὸν κατὰ τῶν παρεκτροπῶν τοῦ τύπου νόμον.

Μεγάλη ἐξακολουθεῖ οὔσα ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ἀνησυχία ἐν Παρισίῳ καὶ τῇ λοιπῇ Γαλλίᾳ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ βασιλεῖς ἐπανῆλθον ἐκ Κορινθοῦ τὴν χθεσινὴν πρωΐαν· πρὸ μεσημβρίας δὲ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν ὁ βασιλεὺς τὸν κ. Κουμουνοῦρον.

Χθὲς κατεγίνετο ὁ κ. Κουμουνοῦρος εἰς τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῆς νέας κυβερνήσεως ἐκ τοῦ κόμματος αὐτοῦ σχηματισθησομένης· πιθανώτατα δὲ σήμερον ὀρκίζεται τὸ νέον ὑπουργεῖον.

Ἡ βουλὴ χθὲς δὲν συνεδρίασεν οὐδὲ σήμερον θὰ συνεδριάτῃ κατόπιν τῆς ληθηθείσης ἀποφάσεως ὅπως προσκληθῇ εἰς συνεδρίασιν εὐθὺς ὡς εἰδοποιηθῇ τὸ προεδρεῖον ὅτι ὑφίσταται ὀριστικὴ κυβέρνησις.

Ὁ ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφεῖ ἀπὸ 12[24 Μαΐου τὰ ἐπόμενα·

«Πολλοὶ ἐθέλονται ἀξιοματικοὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Βέκκερ, τοῦ πρότερον ἐν τῷ ἐπιτελείῳ τοῦ στρατηγοῦ Τσερνάγιεφ.»

Κατὰ τὸν ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτὴν τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, πιθανὴ εἶναι ἡ ἀναβολὴ πάσης ἀποπέρας τῶν Ρώσων πρὸς διάβασιν τοῦ Δουνάβεως διὰ μεγάλων δυνάμεων μέχρις Ἰουνίου μεσοῦντος ν. ε.

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ ἐπὶ τῆς κρητικῆς ἐπαναστάσεως συναγωνισθεὶς μετὰ τῶν χριστιανῶν Ἀγγλος κ. I. E. Skinner. Τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ περὶ τῶν περιπετειῶν τῆς ἐν Κρήτῃ στρατευσεώς του ἐπιγραφόμενον «Σκληραγωγία ἐν Κρήτῃ» (Roughing it in Crete) εἶχε μεταφρασθῆ ἐν καιρῷ ἑλληνιστί· πολλάκις δ' αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν εὐλογον μνεῖαν ἐποίησαντο τῶν ἐν ἀγγλικοῖς συλλαλητηρίοις ἀγορεύσεων αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς τῶν Κρητῶν ὑποθέσεως.

Ὁ φιλολογικὸς σύλλογος «Παρνασσός» ἐξελέξατο χθὲς παμφηφεί ἐπίτιμον μέλος τὸν κ. Ἐδουάρδον Φρήμαν.

Ἡ περὶ Ἑλλήνων γνωστὴ διατριβὴ τοῦ κ. Γλάδστωνος μεθερμηνευθεῖσα καὶ εἰς τὴν ἰσπανικὴν γλῶσσαν, κατεχωρίσθη ἐν τῇ «Συγχρόνῳ Ἐπιθεωρήσει», περιοδικῷ συγγράμματι ἐκδιδομένῳ ἐν Μαδρίτῃ.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως ἀναγγέλλει ὅτι τῇ 2 Ὀκτωβρίου θὰ πανηγυρισθῇ μεγαλοπρεπῶς ἐν Ρωσίᾳ ἡ πεντηκονταετηρὶς τῆς ἐν Πύλω ναυμαχίας.

Ἐνεκα τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν τοῦ Βαρβάκειου Λυκείου, ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου τὴν ἄδειαν, ὅπως αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου τούτου ἄρξονται ἀπὸ τῆς 2 τοῦ ἐπιόντος μηνός, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἐνέκρινε τοῦτο.

Ἀφίκοντο χθὲς ἐκ Φθιώτιδος πολλοὶ τῶν ὑπεραρίθμων ὑπαξιωματικῶν προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὸν ἐν Δαφνίᾳ κατασκευοῦντα λόγον τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Μετετέθη εἰς Ἀθήνας ἡ ἐδρα τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἄχρι τοῦδε ἐδρεύοντος λόχου τοῦ πεζικοῦ, παραμένοντος ἐκεῖ ἀποσπάματος μόνον ἐκ 30 στρατιωτῶν ὑπὸ τὸν ὑπολοχαγὸν κ. Γ. Χατζῆν.

Προεβιάσθησαν εἰς τὴν φάλαγγα ὁ λοχαγὸς κ. Δριτσόπουλος εἰς ταγματάρχην καὶ οἱ ὑπολοχαγοὶ κ. κ. Δημήτριος Πατριαρχέας, Κ. Μαρκέας, ἀνεκλήθησαν δὲ ἐκ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος εἰς τὴν ἐνεργὸν ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Δ. Ζερβέας καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Κ. Μαρκέας.

Ὁ στρατιωτικὸς ἐπιμελητὴς Μαρκόπουλος ἔλαβε σύνταξιν κατ' αἴτησίν του.

Ἐν τοῖς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης εἰς τὴν τῆς βουλῆς δωρηθεῖσιν βιβλίοις εὐρίσκονται καὶ τὰ ἐξῆς: Freury Histoire Ecclesiastique ἐν 36 τόμοις, Μέγα γεωγραφικὸν λεξικὸν τοῦ κ. Bruren La Martiniere, Ἱστορικὸν λεξικὸν τοῦ Bayle, Χρονικὰ τῆς Ἰταλίας τοῦ Muratori, Monumenti inediti τοῦ Winckelmann κλπ.

Μεθ' αὐτῶν ἐορτῆν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης δὲν ἐωρτάζει ἔνεκα πένθους ἡ κυρία Ἑλένη Γ. Πλαπούτα.

Ἐσαύτως δὲν ἐορτάζει ὁ κ. Κ. Ν. Κωστῆς καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου.

Αὐριον ἑσπέρας διδασκῆσεται ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Φαλήρου ὑπὸ μαθητῶν τῆς δραματικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ συλλόγου τὸ δράμα «Λεωνίδας ἐν Θερμοπύλαις» τοῦ γάλλου συγγραφέως Richat καὶ «Ἡ σύζυγος τοῦ Λουλουδάκη» ἡ γνωστὴ κωμῳδία τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου. Τὰ εἰσπραχθησομένα διατεθῆσονται ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἀνεχώρησαν εἰς Πύργον οἱ ἐνταῦθα σπουδάζοντες ἀδελφοὶ κ. Θεόδωρος καὶ Εὐστάθιος Χρονόπουλοι.

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου κ. Α. Ἀντωνιάδου τεύχος περιέχον δύο τραγωδίας «Παυσανίαν τὸν Λακεδαιμόνιον» καὶ τὴν «Κατάραν τῆς Μάνας» ὡς καὶ τὰς κωμῳδίας «Ἡ ἄπιστος» καὶ «Ὁ ψηφοθήρας».

Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς τὴν θέσιν του ὁ ταμίης Ναυπακτιδος κ. Ἰωάννης Κυριακός.

Τρισηλίας δραχμῶν εἰσέπραξεν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἡ ἐν Ναυπλίῳ συγγροτηθεῖσα ἐπιτροπή.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν ἐν Σπέ-

ταίς οἱ ἀρραβῶνες τοῦ παμίου Ναυπακτίας κ. Ἰωάννου Κυριακοῦ, γόνου ἱστορικῆς οἰκογενείας τῆς νήσου Σπετοῦν, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Ἀντωνίου Παυλίνα.

— Ἐν τῇ ρωμουνικῇ βουλῇ τὴν 9 ἰσταμένου ὁ κ. Φλέβας ἐπερώτησε τὴν κυβέρνησιν, «ἐὰν διεκoinώσεν ἐπισήμως εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων πρὸς τὴν Πύλῃν δηλ. τὴν ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν τῆς Ρωμουνίας.

»Ἐὰν μετὰ τὴν πρόκλησιν τῆς Τουρκίας, ἡ κυβέρνησις ἀνεκάλυψε τὸν ἐν Κων[πόλει] ἀντιπρόσωπόν της.

«Ἐὰν ἐπισήμως διεκoinώθη εἰς τὰς Δυνάμεις ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ ἐὰν ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα».

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησε καταθέλλας τὴν βουλὴν καὶ τὰ ἀκροατήρια. Οὐδέμια τῷ ἐγένετο ἀντίρρησης· ἐπεψηφίσθη δὲ ἡ ἀκόλουθος πρότασις ἐν ὁμοφωνίᾳ καὶ ἐν ἐπευφημίαις· «Ἡ βουλὴ εὐχαριστηθεῖσα ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τῆς κυβερνήσεως περὶ τῆς πορείας, ἣν ἠκολούθησε μετὰ τὴν ψῆφον, ἣν τῷ ἔδωκε τὴν 29 παρελθόντος, θεωρεῖ ὅτι ὁ πόλεμος μετὰ τῆς Ρωμουνίας καὶ Τουρκίας, ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας δεσμῶν καὶ ὅτι ἡ πλήρης ἀνεξαρτησία τῆς Ρωμουνίας ἐπισήμως καθιερώθησαν καὶ βασιζομένη ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν Βερολίῳ ἐνώπιον τῶν ἐκλογῶν τοῦ ἠγόρευσε ὁ βουλευτὴς Φίρχωβ! «Ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα καθίσταται δεινότερον, φόβος δ' ὑπάρχει μὴ συμπαρασύρῃ καὶ ἡμᾶς. Ἡ διαγωγὴ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ εἶναι ἐπίμεμπτος. Φαίνεται πιστεῦν ὅτι τὸ ζήτημα οὐδὲν ἔχει τὸ κοινὸν πρὸς αὐτόν. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ συμπράξῃ ἡ Γερμανία μετὰ τῆς Ρωσίας. Οἱ Ρῶσοι κηρύττουσιν ὅτι διεξάγουσι πόλεμον μόνον χάριν φιλανθρωπίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐδικαιοῦτό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἦναι βραχυχρόνιος. Ἄλλ' ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἀπίθανος. Ἀπ' ἐναντίας, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ὁ πόλεμος θὰ ἦναι μακροχρόνιος· ἐφ' ὅσον δὲ παρατείνεται ὁ πόλεμος, τόσον θὰ κρατύνηται ἡ ἐπιθυμία τῆς Ρωσίας ν' ἀποκτήσῃ ὕλικά ὠφελήματα. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ παράτασις τοῦ πολέμου ζημιοῖ τὰ μέγιστα τὰ πολιτικά καὶ ἐμπορικά ἡμῶν συμφέροντα. Ἐὰν τυχὸν ἐν Αὐστρίᾳ ὑπερισχύσῃ ὁ σλαβικὸς πληθυσμὸς, αἱ ἐθνικαὶ ἡμῶν συμπάθειαι θὰ τρωθῶσιν εἰς τὰ καίρια. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ κηρύξωμεν ἀπὸ τοῦδε παρησιάζῃ ὅτι οἱ Ρῶσοι δὲν εἶναι ἀντιπρόσωποι τῶν Γερμανῶν ἐν Ἀνατολῇ. Οἱ Βούλγαροι, οὓς ἡ Ρωσία παριστά ὡς ὁμοφύλους, δὲν εἶναι Σλαῦοι τὸ γένος, εἶναι δὲ μᾶλλον συγγενεῖς πρὸς τοὺς Τούρκους, ἢ τοὺς Ρῶσους. Ὁ κίνδυνος τοῦ πανσλαβισμοῦ ἀπειλεῖ ἰδιαιτάτα τὴν Αὐστρίαν. Δὲν εἴμεθα φίλοι τῶν Τούρκων. Ἀποκρούομεν ὅμως τὴν ἀξίωσιν τῶν Ρῶσων ὅτι εἰσβάλλουσι δῆθεν εἰς Τουρκίαν ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ, οὗ εἶναι ἄμοιροι· καθῆκον δὲ τῆς κυβερνήσεως ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ περατώσῃ τὸν πόλεμον ὅ,τι τάχιστα».

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τοῖς «Συλλόγοις» τοῦ Γαλαζίου τῆς 9 Μαΐου τὰ ἐπόμενα :

«Εἰς τὸν σταθμὸν Κοστέτσι ἀνέμενον ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκ Σλάτινας τὴν διάβασιν τῆς τοῦ Πιτεστιῦ ὅπως ἐξακολούθησεν τὴν πορείαν της. Ἡ ἀμαξοστοιχία τοῦ Πιτεστιῦ πλήρης ρωσικῶν στρατιωτῶν ἤρχετο μετὰ τάχους καὶ χωρὶς νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὴν ὁρμὴν ὁ μηχανικὸς εἰσήλ-

θεν εἰς τὸν σταθμὸν, πρὶν προφθάσῃ νὰ ἀλλάξῃ τὴν διεύθυνσιν, ὥστε προσέκρουσε μεθ' ὅλης τῆς ὁρμῆς ἐπὶ τῆς ἀναμενούσης ἀμαξοστοιχίας ἐκ Σλάτινας. Εἰς μηχανικὸς καὶ δύο βοηθοὶ ἐφονεύθησαν ἐν ἀκκαρεῖ ὑπὸ τῆς συγκρούσεως ἐκ δὲ τῶν ῥώσων στρατιωτῶν 2 ἐφονεύθησαν καὶ 10 ἐπληγώθησαν. Εἰς τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῆς Σλάτινας δύο ἐπιβάται ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐπληγώθησαν. Εἶναι ἡ πρώτη ἀξιοθρήνητος ἐν Ρωμουνίᾳ σύγκρουσις, μολονότι ἐντὸς 18 ὥρῶν τίθενται εἰς κίνησιν 22 ἀμαξοστοιχίαι.»

«—Χθὲς τὴν 9 π. μ. μετὰ τοῦ διεορμηνέως τοῦ ἐν Βρατίλα ρωσικοῦ στρατοῦ κ. Ι. Δανεσσῆ μετέβησαν ἐντὸς λέμβων περὶ τοὺς 60 στρατιῶται Ρῶσοι καὶ ἔδωκαν πῦρ εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Βρατίλας χωρίον Γετσίτιον, ἐξ εὐκαρίθμων οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν συγκροτούμενον, ἔνθα καὶ ἀποθήκη γαιανθράκων ὑπῆρχεν, ἣν οἱ Τούρκοι νύκτωρ μετεκόμισον, μὴ δυνάμενοι τὴν ἡμέραν νὰ πλησιάζωσιν, ἕνεκα τῶν ὑπερκειμένων ῥωσικῶν κανονιοστοιχιῶν. Τὸ χωρίον μέχρι τῆς ἐσπέρας ἀπετεφρώθη, μεινάντων μόνον τῶν τοίχων τῶν ἀποθηκῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οἱ μακρὰν σταθμεύοντες τουρκικοὶ μηνύτορες ἐκανονιοδόγησαν τὰς λέμβους, αἵτινες ἔδωκαν πῦρ καὶ ἐπέστρεφον, ἀνταπήντησαν δὲ καὶ οἱ Ρῶσοι ἀραιῶς, ἀπὸ τῶν κανονιοστοιχιῶν των.»

— Ἡ περὶ τὰ προάστεια τοῦ Βουκουρεστίου ἡγεμονικὴ ἔπαυλις παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος εἰς τὸν μέγα δοῦκα Νικόλαον, ὅπως διατρίβῃ αὐτόθι, ὡσάκις μεταβαίνει ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκ τοῦ ἐν Πλοεστίῳ ἀρχιστρατηγεῖου του.

— Ἐκ τῆς τεργεσταίας «Νέας Ἡμέρας» δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω περίληψιν ἐπιστολῆς ἐκ Κερκύρας πρὸς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζήτηματι.

«Οὐδέποτε ἡ ἀποστολὴ νομοθετικοῦ σώματος ὑπῆρξε σοβαρὰ καὶ δυσχερὴς ὅσον ἡ ἀποστολὴ τῆς ὁσονούτω συνερομένης ἑλληνικῆς Βουλῆς· οὐδέποτε δὲ ἔθνος εὐρέθη εἰς θέσιν ἀκροσφαλεστέραν, ἀγόμενον πρὸς δύο συγχρόνως διευθύνσεις. Οἱ Ἕλληνες μισοῦσι τοὺς Τούρκους ὅσον ἄλλοτε, δὲν ἐμπιστεύονται ὅμως ὅσον ἄλλοτε εἰς τοὺς Ρῶσους καὶ αἰσθάνονται ζηλοτυπίαν τινὰ καὶ ἐχθροπάθειαν κατὰ τῶν Σλάβων. Φοβοῦνται μὴ ἡ Ρωσία νικῶσα ἐπιτύχῃ τὰ πάντα ὑπὲρ τῶν Σλάβων καὶ χαράξῃ τὰ σύνορα νέων ὑποτελῶν κρατῶν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Μετὰ τῆς δυσπιστίας τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Ρωσίας ἀναμειγνύεται καὶ δυσαρέσκεια τις κατὰ τῆς Ἑσπερίας. Αἱ συμπάθειαι τῆς Εὐρώπης, λέγουσι, πέρυσιν ἦσαν ὑπὲρ τῶν Σλάβων, οὐχὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς μάτην ἀπαντᾷ τις ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐξεδήλωσαν συμπάθειαν ὑπὲρ τῶν Σλάβων, διότι οὗτοι εἶχον ἐξεγερθῆ καὶ ἐμάχοντο καὶ ἔπασχον ἐξαιρετικῶς, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἔμενον ἀκίνητοι καὶ ὑφίσταντο μόνον τὰ συνήθη δεινοπαθήματα. Ἐὰν οἱ παθόντες πέρυσιν ἦσαν Ἕλληνες, αἱ συμπάθειαι τῆς Ἀγγλίας θὰ ἀφυπνίζοντο ἐξ ἴσου. Οὐχ ἦσαν οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουσιν ἄδικον λέγοντες ὅτι διὰ τῶν περυσινῶν συμβάντων καὶ τοῦ ἐξεγερθέντος φιλοσλαβισμοῦ παρηγκωνίσθη ὁ ἑλληνισμὸς. Τοῦς Ἕλληνας πιέζει τὸ αἰσθημα τῆς ἀπομονώσεως. «Οἱ Σλάβοι, λέγουσιν, ἔχουσι προστάτιδα τὴν Ρωσίαν. Ἄλλ' ἡμεῖς τίνα ἔχομεν προστάτην;» Οὗτος εἶναι εἰς τῶν λόγων τῶν παρακινούντων τοὺς Ἕλληνας νὰ μένωσι, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, ἡσυχοί. Προσθετέον ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ πάθῃ δεινότερον προσχωροῦσα εἰς τὴν πάλιν. Ἡ θέσις τῶν πραγμάτων δὲν εἶναι οἷα κατὰ τὸ 1821. Οἱ Σλάβοι δύνανται νὰ διεξά-

γῶσι τελεσφόρως πόλεμον ἐπὶ τῶν ὀρέων. Ἄλλ' ἢ Ἑλλάς, συγκειμένη ἐν νήσῳ καὶ χερσονήσῳ καὶ ἔχουσα ἐμπορικὰς πόλεις παρὰ τὴν θάλασσαν, εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ Χοβάρτ' οὐδεὶς δὲ στρατὸς δύναται νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τοῦ μεγάλου τῶν κινδύνων, τοῦ ἐκ τῆς θαλάσσης. Οἱ λόγοι οὗτοι ἀποτρέπουσι τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πάσης ἐνεργείας. Ἄλλ' ὑπάρχουσιν ἄλλοι λόγοι, ἐξ ἴσου ἰσχυροὶ, παρρημιῶντες αὐτὴν. Μέγα μέρος τῶν τουρκικῶν κτήσεων εἶναι λόγῳ φυλῆς, γλώσσης καὶ αἰσθημάτων ἑλληνικὸν ὅσον τὸ ἑλληνικὸν βασιλεῖον. Ἐὰν ἐν Ἠπειρῷ ὑπάρχει ἀλβανικὸν στοιχεῖον, μὴ δὲν ὑπάρχει τοῦτο καὶ ἐν Ἑλλάδι; Ἄλλ' ὁ Ἀλβανὸς συγχωνεύεται μετὰ τοῦ Ἑλληνος εὐχερέστερον, ἢ ὁ Σλάβος. Τὰ σύνορα τοῦ βασιλείου εἶναι τεχνητά· ἐὰν δὲ πέρα τῶν συνόρων ἐκτραγῆ ἐπανάστασις, οὐδεμία κυβένησις, οὐδεμία διπλωματικὴ πίεσις, οὐδεμία συνθήκη, θὰ δυνηθῆ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν του. Ἐπανάστασις τις ἐν Ἠπειρῷ, ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐν Χαλκιδικῇ ἢ ἐν ἄλλῃ ἑλληνικῇ χώρᾳ θὰ ἦναι τὸ σύνθημα τῆς προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν πάλιν. Στίφη, τακτικά ἢ ἀτακτα, θὰ διαβῶσιν εὐθὺς τὰ σύνορα. Ἐτι ζωηρότερα αἰσθήματα θὰ διεγείρῃ ἐπανάστασις ἐν Κρήτῃ ὡς ἐκ τῶν ἀγῶνων καὶ παθημάτων τῆς νήσου. Ἀλλὰ πλὴν ἐνδεχομένης ἐπαναστάσεως ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Τουρκίας, ἣτις θὰ ἐπέβαλλε σιγὴν εἰς πάντα πολιτικὸν λόγον, εἰς πάντα ἐνδοιασμὸν φρονήσεως, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι λόγοι, ἢ μᾶλλον ἄλλα ἔθνη καὶ ἐνδοκίμα κατιστῶντα δυσχερεστάτην τὴν τήρησιν οὐδετερότητος. Τὸ ἑλληνικὸν βασιλεῖον, ἐκτιθέμενον εἰς φοβερὸν κίνδυνον, ἔχει νῦν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτύχῃ ἐντιμον καὶ ἀναγκαίαν ἐπέκτασιν ὁρίων οἷαν δὲν θὰ εὔρη ἴσως οὐδέποτε ἄλλοτε. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον τοῦτο. Ἐὰν ἢ Ἑλλάς δὲν κερδήσῃ, θὰ ἀπολέσῃ. Κινουμένη καὶ πράττουσά τι δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἠπειρον, τὰς λοιπὰς ἑλληνικὰς χώρας. Ἄλλ' αἱ χώραι αὗται δὲν θὰ πέσωσι βεβαίως εἰς τὸ στόμα τῆς Ἑλλάδος, ἀκινήτουσιν. Οὕτω παρέχεται εἰς τὸ βασιλεῖον κατάλληλος εὐκαιρία πρὸς ἀνύψωσιν τῆς θέσεώς του. Ἐὰν δὲν ἐπωφεληθῆ αὐτῆς, ἢ θέσις του ἐξ ἀνάγκης θὰ διατυπωθῆ. Τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος θὰ μειωθῆ, ἐὰν ἀνδρωθῶσιν ἄλλα ἀνεξάρτητα ἢ καὶ ἀπλῶς ὑποτελῆ ἑλληνικὰ κράτη. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι τοιαύτη ὥστε πρέπει ἢ νὰ κερδήσῃ ἢ νὰ ἀπολέσῃ. Διὰ νὰ κερδήσῃ πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ἐντόνως, νὰ ἐκτεθῆ εἰς φοβεροὺς κινδύνους, νὰ ὑποβληθῆ εἰς μεγάλας θυσίας. Ἄλλ' ἀφ' ἑτέρου, μένουσα ἀκίνητος, οὐ μόνον δὲν θὰ κερδήσῃ, ἀλλὰ καὶ θ' ἀπολέσῃ πολλὰ. Ὡμίλησα ἄχρι τοῦδε περὶ τῶν ἀναμφισβητήτως ἑλληνικῶν χωρῶν, τοιαῦται δ' εἶναι ἢ Ἠπειρος, ἢ Θεσσαλία, ἢ Χαλκιδική, αἱ νῆσοι. Ἑλληνικὰ εἶναι καὶ πολλὰ μέρη τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Πόσα δὲν τολμῶ νὰ ὀρίσω. Ὅστις ἀποπειραθῆ νὰ χαράξῃ ὄρια μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Σλάβων εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκλύσῃ ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν δυσμένειαν ἐνὸς τῶν δύο ἐθνῶν. Πολλὰ διαμερίσματα εἶναι ἀνατιρητήτως ἑλληνικὰ, πολλὰ δὲ σλαβικά. Ἄλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα διαμερίσματα, ἐφ' ὧν ἀμφότεραι αἱ φυλαὶ δύνανται νὰ διατυπώσωσιν εὐλόγους ἀξιώσεις. Τὴν περὶ τῶν ἀξιώσεων τούτων ὀριστικὴν ἐτυμηγορίαν πρέπει νὰ ἐξενέγκῃ δύναμις μὴ ἔχουσα ἰδιοτελεθὴ συμφέροντα ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἀδιαφοροῦσα περὶ τῆς φιλίας ἢ τῆς ἔχθρας τῶν δύο φυλῶν, τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν Σλάβων, τοιαύτη δὲ δύναμις δὲν εἶναι οὔτε ἡ Ρωσία οὔτε ἡ Τουρκία».

Αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ κ. Σλείμαν ἐν Μυκῆναις

(Συνέχεια καὶ τέλος) (1)

Τὸ ἀνθρώπινον σχῆμα ἐτύγγανε σπανιωτέρας καὶ κατωτέρας ἐξεικονίσεως ἐν Μυκῆναις. Τὰ τοιαῦτα δοκίμια, ἀτινα παρετηρήσαμεν ἐπὶ τῶν πηλίνων ἀγγείων ἐνθυμίζουσι τὰ ἀνθρωπάκια ἐκεῖνα, ἀτινα ἰχνογραφοῦσιν οἱ ἐξαετεῖς παῖδες ἐπὶ τῶν τοίχων. Ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν πολυτίμων λίθων προσεδόκων νὰ ἴδω τὸ ἀνθρώπινον σχῆμα παριστώμενον ἀτελῶς μὲν καὶ ἀπιοροκάλως οὐχὶ ὅμως ἀπρεπῶς. Ἀλλὰ συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον καθότι οἱ μὲν μυῶνες τῶν μελῶν, τὰ ὄπλα καὶ τὰ λοιπὰ καθέκαστα ἀπότυπονται μεθ' ἱκανῆς φροντίδος καὶ ἀκριβείας, ἐνίοτε δὲ καὶ μεθ' ὑπερβολῆς, τὸ σύνολον ὅμως εἶναι ἄχαρι, ἀνακόλουθον, καὶ ἰσχνὸν εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε φαίνεται μᾶλλον ὅμοιον ξυλίνῃ πλαγγῶνι ἢ ἀνθρωπίνῃ μορφῇ. Ὁ χιτῶν τῶν γυναικῶν τοῦτο παριστᾷ τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι ἐνῶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Μυκῆναις ἐπὶ τῶν πηλίνων ἀγγείων παρίσταται ἔχων καθέτους τὰς πτυχὰς, ἐπὶ τῶν χρυσοῦν σκευῶν εἰκονίζονται ἀπ' ἐναντίας μετὰ πτυχῶν ὀριζοντίων. Καὶ τοῦτο μὲ παρακινεῖ νὰ πιστεύσω ὅτι οἱ ἐκεῖ χρυσοχοὶ ἀπεμιμῶντο πρότυπα μὴ ἑλληνικά.

Αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων εἰκόνες οὐδεμίαν, δυστυχῶς, παρέχουσιν ἡμῖν ἱστορικὴν ἢ μυθολογικὴν πληροφορίαν. Ἡ παριστῶσα τὸ κυνήγιον τῆς ἐλάφου ἡδύνατο νὰ ὑποληφθῆ ὡς ἀσσυρία, ἐν ὁ ρυθμὸς τῆς τέχνης δὲν ἦτο ὅλως διάφορος. Ἡ ὑπὸ τὸ δένδρον γυνὴ ἢ κρατοῦσα τρεῖς μήκωνας καὶ δεχομένη δῶρα καρπῶν καὶ ἀνθέων δύναται νὰ ὑποθεθῆ οὔσα ἢ Δημήτηρ ἢ Περσεφόνη, ἀλλ' ἢ ὑπόθεσις αὕτη ἐπ' οὐδεμίᾳ στηρίζεται ἀποδείξεως. Μεῖζον ἱστορικὸν φῶς ἐπιλάμπει ἐπὶ τοῦ ἐκ λογγῶν καὶ ἀσπίδων τροπαίου ἢ Παλλαδίου, καθότι τῶν τοιούτων ἢ λατρεία ἀνέρχεται, ὡς γνωστὸν, εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ γυναικεῖον κόσμημα τὸ φέρον ἐξεικονισμένην γυναῖκα μετὰ τριῶν περιστέρων παριστᾷ προφανῶς τὴν Κυπρίαν Ἀφροδίτην· τῆς αὐτῆς δὲ πιθανῶς θεᾶς εἶναι ὁ βωμὸς μετὰ περιπίπταμένων περιστέρων, ἐνθυμίζων τὸν ἐπὶ κυπριακῶν νομισμάτων καὶ ἀγγείων τῆς αὐτῆς νήσου, εὐρισκομένον ἐν τῷ βρεττανικῷ μουσεῖῳ, νῆον τῆς θεᾶς. Ἐκ τούτων κλίνω νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ βωμὸς ἀνήκει εἰς τὴν ἀσιατικὰ θεὰν τῆς Κύπρου, ἢν ἐκάλουν οἱ Ἕλληνες Ἀφροδίτην.

Ἀδύνατον μοι εἶναι ν' ἀποφανθῶ ἄνευ πλείονος μελέτης περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς καὶ τῶν ἐργαλείων, ὧν ἐποιοῦντο χρῆσιν οἱ τεχνίται· τῶν ἐν τῷ θησαυρῷ κειμηλίων. Προφανῶς ἐν τούτοις εἶναι ὅτι μεγίστη ἐγένετο χρῆσις τῆς σφύρας, οἱ δὲ ἴλοι ἀντικαθίσταντο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν διὰ τοῦ πυρός συγκόλλησιν, ἣτις ἀφ' ἑτέρου δὲν φαίνεται καὶ ὅλως ἕνη εἰς τοὺς τότε ἐργάτας. Ὀλίγα τινα τῶν κοσμημάτων τούτων εἶναι προφανῶς ἐγκεκαρχημένα διὰ σκληροῦ ἐγκοπῆως, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ἐκ γούσων ἐλασμάτων σχέδια ἐπετυγχάνοντο διὰ τῆς πίεσεως τῶν φύλων ἐπὶ ξυλίνου ἢ λιθίνου τύπου. Τῆς μεθόδου ταύτης προφανῆ ἀποδείξιν παρέχει ἢ ἀνεύρεσις ἐν τοῖς τάφῳ λίθων μετὰ γλυφῶν ἀκριβῶς ὁμοίων ταῖς ἐπὶ τῶν κοσμημάτων.

Συγκρίνοντες τὰ ἀρχαιοτάτα τυρρηνικὰ ταῖς ἐν Μυκῆναις κειμηλίοις εὐρίσκωμεν μετὰξὺ αὐτῶν διαφορὰς σπουδαιοτάτας. Ἐν τοῖς πρώτοις τούτων ἢ ἐπιρροή τῆς τέχνης τῶν Φοινίκων εἶναι προφανῆς· πολλὰ δὲ τῶν ἐσχά-

(1) Ὅρα τὰ ὑπ' ἀριθμὸν φύλλα 186, 187 καὶ 188

τως ἐν Παλεστρίνᾳ ἐγγύς τῆς Ἐνετίας ἀνευρεθέντων ἀργυρῶν ἐπιχρύσων ἀγγείων κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἐν Κύπρῳ ἢ Νεμρούδ ἐκθαπτομένων τοιούτων. Ὁ τυρρηνικὸς ρυθμὸς τῶν τε ἀνθρωπίνων σχημάτων καὶ τῶν ζώων εἶναι ἀπλοῦν κράμα ἀσσυριοαίγυπτιακῆς τέχνης. Αἱ ἀρχαιότητες ἀπ' ἐναντίας τῶν Μυκηνῶν, καίτοι διαφαίνονται ἐν-αχοῦ ἐν αὐταῖς ἔχνη τινὰ ἀνατολικῆς ἐπιρροῆς, ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ ὅλου μᾶλλον ἰδιόρρυθμον καὶ ἀρχαϊκὸν χαρακτῆρα, ἐμφαίνοντα ἐγγώριον τέχνην καὶ λαὸν οὐχὶ ἄμοιρον πρωτοτύπου τινὸς εὐφυίας πρὸς παραγωγὴν καλλιτεχνικῶν ἔργων. Οὐδὲν κωλύει λοιπὸν ἡμᾶς νὰ ὑποθέσωμεν τὰ ἀνευρεθέντα κειμήλια ὡς κἀλλίστα δείγματα ἐγγωρίου καὶ ἰθαγενοῦς σχολῆς ἀκμαστάτης πρὸ τῆς Θ'. π. Χ. ἑκατονταετηρίδος ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἑλλάδι. Τοῦτου τεθέντος εὐκολώτατον εἶναι ν' ἀνευρεθῇ ὁ λόγος τοῦ μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων καὶ τῶν μετέπειτα Ἑλληνικῶν παρατηρούμενου μεγάλου τεχνικοῦ χάσματος, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι μεταξὺ τῶν δύο ἐποχῶν ἢ σχολῶν τούτων ἐμεσολάβησεν ἢ περίοδος τῆς ἐμπορικῆς πρὸς τοὺς Φοίνικας ἐπιμιξίας καὶ τῆς ἐπιρροῆς τούτων ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Οὐδὲν ἄπορον λοιπὸν ἂν οἱ Ἕλληνας συγκρίνοντες τὰ προϊόντα τῆς ἰθαγενοῦς ἡμιβαρβάρου τέχνης πρὸς τὰ ἀβρὰ τεχνουργήματα τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ χρυσοχόων, εὖρον ἐξυτοῦς κατωτέρως ἐκείνων καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν νέαν τινα ὄψιν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ξένων.

Μένει ὁμως τὸ ζήτημα ἂν ἦναι ἢ ὄχι πιθανὴ ἢ ὑπάρξει ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἐκείνους χρόνους σχολῆς τεχνικῶν δυνηθέντων νὰ φθάσωσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν κομψότητος ἐν τῷ σχήματι τῶν ἀγγείων καὶ ἀκριβείας εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν κοσμοῦντων τὰ χρυσοῦ σκευῆ σχεδίων. Ἐτερον δὲ ἐκ τούτου ἀναφύεται ζήτημα περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς συνυπάρξεως σχολῆς ἰχθυογραφίας μετὰ τῆς παρατηρούμενης ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀντικειμένοις ἀδεξιότητος καὶ ἀπειροκαλίας πρὸς παράστασιν τοῦ ἀνθρωπίνου σχήματος· καθότι ὅπως ἀπαράδεκτος φαίνεται μὴ ἢ ὑπόθεσις, καθ' ἣν αἱ σφραγίδες, λίθοι, κόκκοι περιδεραίων καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν εἰκονίζονται ἀνθρώπινοι μορφαὶ, ἀνάγονται εἰς ἄλλην περίοδον. Αἱ περιστάσεις τῆς ἀνευρέσεως καὶ προφανεῖς τινες ὁμοιότητες μεταξὺ τῶν ἀγγείων καὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀφαίρουσι πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως. Ἄν ἀποδειχθῇ ἐν τῷ μέλλοντι στενὴ τις συγγένεια μεταξὺ τῶν ἐν Μυκηνῶν δακτυλίων καὶ τῶν ἐν Βαβυλωνίᾳ ἐγκεχαργμένων κυλίνδρων, αὕτη δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς λύσιν τοῦ αἰνίγματος· καθότι θέλωμεν δυνηθῆ τότε τὰ μὲν δακτύλια νὰ θεωρήσωμεν ὡς προϊόντα ἐπεισάκτου ἐκ Βαβυλώνος τέχνης, τὰ δὲ ἀγγεῖα ὡς γνήσια προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς. Τότε ὁμως ἄλλη πάλιν φέεται δυσκολία ἐκ τῆς περὶ τὰ σχέδια καὶ τὴν ἐργασίαν ὁμοιότητος τῶν ἐπιτυμβίων πλακῶν καὶ τῶν χρυσοῦν κειμηλίων· καθότι δύσκολον νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἀρχαῖος Ἕλλην τεχνίτης παρεσύρθη ν' ἀπομιμηθῇ εἰς μεγάλας διαστάσεις ἐπὶ λίθου τὰ σχέδια, ἅτινα ἔτυχε νὰ παρατηρήσῃ ἐπὶ μικρῶν κυλίνδρων ἢ δακτυλιολίθων. Ἡ ἀπορία αὕτη καὶ ἄλλαι πολλαὶ δὲν θέλουσι λυθῆ πιθανῶς πρὶν ἀποκτηθῶμεν ἀκριβεστέρως ὅπως οὖν τῶν σήμερον ὑπαρχουσῶν εἰδήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν τεχνῶν κατὰ τὴν Ἑλλάσονα Ἀσίαν καὶ μάλιστα τὴν Λυδίαν καὶ τὴν Φρυγίαν κατὰ τὴν πρὸ τῆς βασιλείας τοῦ Κροῖτου περίοδον. Κατὰ τὸν κ. Νεύτωνα ἐκεῖθεν θέλει ἀνατελεῖ τὸ φῶς, τὸ μέλλον νὰ διαλύσῃ τὰς ἀπορίας ἡμῶν περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν ὅσα φαίνονται ἡμῖν σήμερον ἀντιφατικὰ καὶ ἀκατάληπτα ἐν τῷ ἀνακαλυφθέντι θησαυρῷ.

Ταῦτα μόνον ἔχω ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἶπω περὶ τοῦ

ρυθμοῦ καὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων. Περὶ δὲ τοῦ τόπου καὶ τῶν περιστάσεων καθ' ἃς ἐγένετο ἢ ἀνακάλυψις θέλω περιορισθῆ εἰς ὀλίγιστα. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ παρατηρήσω ὅτι οὐδαμοῦ τῶν Μυκηνῶν ἠδυνήθημεν νὰ ἀνεύρωμεν ἐλάχιστον ἕχνος βυζαντινῶν τειχῶν, ὧν εἶχε διαδοθῆ ἢ ὑπάρξει ἐν τῇ Ἀκροπόλει· αἱ δὲ πληροφορίαι, ἃς παρέσχεν ἡμῖν ὁ κ. Σταματάκης, ἐπεκύρωσαν τὴν ἀκριβείαν τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Σλείμαν, οἷα ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Χρόνῳ». Αἱ γεγλυμμένα ἐπιτύμβιοι πλάκες εὐρέθησαν εἰς μικρὸν ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν βῆθος. Ἀλλὰ τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἀπὸ εἰκοσι σχεδὸν αἰώνων ἐρημώσεως τῶν Μυκηνῶν, αἵτινες ἔμειναν ἔκτοτε σχεδὸν ἀκατοίκοι. Γνωστὸν δὲ εἶναι, ὅτι μόνον εἰς τὰς πολυανθρώπους πόλεις σχηματίζουσι τὰ συσσωρευόμενα θρίμματα παχὺ στῶμα ὑπεράνω τῆς ἀρχαίας ἐπιφανείας. Ἀλλὰ καὶ νομίσματα εὐρίσκονται πολλάκις τῆς τετάρτης ἢ καὶ πέμπτης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος εἰς ἐλάχιστον βῆθος δύο ἢ καὶ ἐνὸς μέτρον.

Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Μυκηνῶν καὶ ἔργα τινὰ τῶν ὁποίων ἢ μεγάλη ἀρχαιότης φαίνεται ἀδιαφιλονείκητος. Τοιαῦτα εἶναι ἢ ἐπὶ τῆς πύλης τῆς ἀκροπόλεως δύο λέοντες καὶ τινες θριγκοὶ μετ' ἐλικοειδῶν κοσμημάτων, ἐξ ὧν τινες μὲν εὐρίσκονται ἐν τῷ δωματίῳ τῷ λεγομένῳ τοῦ λόρδου Ἐλγίνου τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, ἐνῶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἐξεχώθησαν πρὸ ὀλίγου χρόνου. Ἡ ὁμοιότης τῶν λιθίνων τούτων λείνων πρὸς τοὺς ἀνακαλυφθέντας ὑπὸ τοῦ κ. Σλείμαν χρυσοῦς, φαίνεται μοι ἀμφισβητήσιμος· ἀλλὰ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν κοσμημάτων τὰ σχέδια ἀναφαίνονται ἀναμφιβόλως ἴμοια ἐπὶ τῶν ἐκ χρυσοῦ κειμηλίων. Οὕτως ὁ κύκλος ἐξεχόντων δίσκων, ὁ τὸσάκις ἀπαντῶμενος ἐπὶ τῶν χρυσοῦν σκευῶν, ἀνευρίσκεται καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ ἐτέρου τῶν δύο θησαυροφυλακείων καὶ τῆς μεταξὺ τῶν λεόντων τῆς ἀκροπόλεως στήλης. Τὸ ἐλικοειδὲς κόσμημα χαρακτηρίζει καὶ κείνο τὰ τε χρυσοῦ σκευῆ καὶ τὰ ἀρχαιοτάτα μνημεῖα. Ἡ ἀπλότης τοῦ κοσμήματος τούτου καθιστᾷ ἐπισφαλὲς πᾶν ἐπ' αὐτοῦ βασιζόμενον ἐπιχείρημα περὶ κοινῆς καταγωγῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις καθιστᾷ ὅπως ἀδύνατον τὸν ἀντίθετον ἰσχυρισμὸν.

Ἡ τέχνη ἢ ἐπικρατήτασα ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ ἑπτακροσιοστοῦ π. Χ. ἔτους μέχρι τῆς τρίτης μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος εἶναι ἀρκούντως ἡμῖν γνωστῆ. Εἰς τὴν περίοδον δὲ ταύτην οὐδεὶς ἀρμόδιος τεχνοκρίτης δύναται νὰ ἀναγγάτῃ τὰ ἐν Μυκηνῶν εὐρήματα. Ἀρχαιολόγοι τινὲς οὐχὶ ἐκ τῶν τυχόντων ἀπέδωκαν τὰ κειμήλια ταῦτα εἰς τὰς μετέπειτα ἐγκαταστάσας διαδοχικῶς ἐν Ἑλλάδι ἡμιβαρβάρους φυλάξ. Πράγματι δὲ πολλάκις ἀποβαίνει ἀδύνατος ἢ μεταξὺ βυζαντινῆς ἢ παναρχαίας καταγωγῆς διάκρισις· καθότι κατὰ τὴν μεσοχρόνιον περίοδον ἢ τέχνη κατέστη οὕτως εἰπεῖν παλίμπαια. Αἱ βυζαντιναὶ ἀπεικονίσεις ζώων βλεπόντων πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ μετὰ κοσμημάτων ἀνάγλυφα ὁμοιάζουσι πολλάκις γελιογραφίας καὶ μεταμορφώσεως τῶν ἔργων τῆς πρώτης ἑλληνικῆς τέχνης. Οὕτως ἐν τῇ Ἀκροπόλει ὑπάρχει βυζαντινὸν ἀνάγλυφον, παριστῶν λέοντα συλλαμβάνοντα ἔλαφον, τοῦ ὁποῖου ἢ ἐργασία προφανῆ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὰ ὁμοίαν παριστῶντα σκηνὴν νομίσματα τῆς Ἀκίνθου καὶ τῆς Μικρασίας. Ὅπως δὲ ποτε τὸ κατ' ἐμὲ νομίζω ὅτι τὰ ἐν Μυκηνῶν κειμήλια, καίτοι πολὺ ὁμοιάζουσι τοῖς βυζαντινοῖς, εἶναι προϊόντα τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ἀνωτέρω δὲ εἶδομεν ὅτι, ἂν ὁ ἐσχάτως εὐρεθῆς θησαυρὸς εἶναι ἀρχαῖος, πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑποθεθῇ ἀρχαιοτάτος. Οὕτω λοιπὸν ἀγόμεθα νὰ παραδε-

χθῶμεν ὡς βέβαιον ὅτι περὶ τὸν δέκατον μ. Χ. αἰῶνα ἦσαν αἱ Μυκῆναι ἔδρα κραταιᾶς καὶ πλουσίας δυναστείας, εἶχον δὲ καὶ ἐγχωρίον τινα τέχνην, ἣτις καίτοι ἡμιδάρβαρος δὲν εἶναι προσοχῆς ἀναξία. Οὕτω ὁ φιλόμαχος Ζήλος τοῦ διδάκτορος Σλείμαν παρέσχε ἡμῖν νέα καὶ πολύτιμα διδόμενα, ἅτινα δυνάμεθα ν' ἀντιπαράθεσωμεν πρὸς τὰς διηγήσεις τοῦ Ὀμήρου καὶ Παυσανίου. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ἀντιπαράθεσις κεῖται πέραν τῶν ὁρίων τῆς παρουσίας ἐπιστολῆς.

ΒΕΡΣΗΣ ΓΑΡΤΝΕΡ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΜΕ ΜΟΝΟΝ 10 ΦΡΑΓΚΑ

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἐμπορικὸς οἶκος δίδει τὰ ἐξῆς πράγματα.

Ἐν κομψὸν μετάξινον πανεράκι ἐκ Βιέννης (nouvaute Angot) διὰ κυρίαν. — Μίαν κομψοτάτη μηχανὴν διὰ βράξιμον ἐκ Βιέννης με σὺρτάρι, με μαξιλαράκι διὰ τὰς βελόνας καὶ ὀριχάλκιναις βελόνας χρυσομέναις. — Δώδεκα χουλιάρια τὰ ὅποια μένουσι ἄσπρα. — Μίαν λαμπρὰν πίππαν ἀπὸ ἀφρό με τὴν θήκην τῆς ἀπὸ ἀργυροειδῆς Μάκρον. — Ἐν κομψότατον λεύκωμα (album) διὰ φωτογραφίας κεκοσμημένον με χρυσόν. — Μίαν γαρνιτούραν διὰ κύριον καὶ κυρίαν ἀποτελουμένην ἀπὸ 5 πλήρεις συλλογὰς κομβίων δι' ὑποκάμισα καὶ μανικέττια ἐκ μετάλλου χρυσομένου. — Μίαν ἄλυσσον χρυσομένην διὰ κύριον ἢ κυρίαν. — Ἐν φουρνιμέντο πλήρες (nouvaute Angot) ἀποτελούμενον ἀπὸ καρφίτζα καὶ σκουλαρίκια. — Δύο λαμπρὰ δακτυλῖδια (nouvaute Marquise) με πέτραν ὡσάν ἀδάμας κεχρυσωμένα. — Δύο κηροπήγια (σαμπάνια) διὰ τὴν τράπεζαν ἀπὸ τὸ καλλίτερον ἀργυροειδῆ Πανφόν. — Ἐν ὀρολόγιον (gabinetto) τὸ ὅποιον εἶναι πάντοτε ἀκριβέστατον. — Μίαν θήκην διὰ τὰ τσιγάρα ἀπὸ ἀφρόν καὶ ξύλον κεντημένον. — Ἐν κομψότατον ριπίδιον — ὀμπρέλα, διὰ κυρίαν (novità Viennese) ἐξεργασμένον μετὰ πολλῆς τέχνης.

Πάντα ταῦτα εἰργασμένα μετ' ἀκριβείας, λεπτότητος καὶ κομψότητος, κοστίζουν ὅλα ΟΜΟΥ ΜΟΝΟΝ 10 φράγκα καὶ πωλοῦνται παρὰ τῶν Industrie-halle Wienne, Prater strasse 16.

Πλείοτεροι πληροφοροῦνται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν ἐταιρίαν τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοσιότητος.

[B. 298—στ]

Pastiglie di Codeina

ΠΑΣΤΙΛΙΑΙ ΤΗΣ ΚΟΔΕΙΝΗΣ

διὰ τὸν βῆχα

Σύνθεσις τοῦ Α. ΖΑΝΕΤΤΗ ἐν Μιλάνῳ

Μεγάλη εἶναι ἡ ἐξόδευσις καὶ χρῆσις τῶν ΠΑΣΤΙΛΙΩΝ τούτων, καθόσον εἶναι ἀσφαλέσταται διὰ νὰ κατευναζώσιν τοὺς ἐρεθισμοὺς τοῦ στήθους τοῦ ἐπιμόνου βηχός, τῆς καταρροῆς, τοῦ βρογχίτου, καὶ τῆς πνευμονικῆς φθίσεως.

Εἶναι ἀξιοθαύμαστος ἡ μαλακτικὴ δυνάμις τῶν διὰ τὸν σφοδρὸν βῆχα.

Ἀποθήκη καὶ πώλησις δι' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἰταλικῷ καταστήματι τῶν ξένων ἐσδιδίμων (ὁδὸς Αἰόλου 115).

Εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ φαρμακοποιούς γίνεται ἔκπτωσης.

[B. 295—ς.]

ΥΠΗΡΕΤΗΣ ἀρίστης διαγωγῆς ζητεῖ θέσιν. Πιστοποιητικὰ ἄριστα. Πληροφοροῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ὡρας».

[B. 352—α.]

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας Μιχαλοπούλου παρὰ τὰ Χαυτεῖα μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου καὶ πωλοῦνται τὰ ἐν αὐτῷ ἐπιπλα ὅλα Εὐρώπης ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον.

[B. 349—γ.]

Υδατα Κυλλήνης

τοῦ 1877

(ἐκ τῆς πηγῆς πληρωθέντα)

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐν Ἀθήναις φαρμακεῖον **ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ**.

[B. 247—λς]

ΦΡΑΟΥΛΑ

ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Π.

Μωραΐτου ὀπωροπωλεῖον τοῦ Κωνστ. Ζαμπέτα. Τιμὴ ἐκαστῆς ὀκάς δρ. 4.

[B. 282—λς]

Ἐνωστοποιούμεν εὐχαρίστως ὅτι ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς κυρίας Ἰφιγενείας Παπαγεωργίου τὸ κατ' ἐντολήν τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς ἐταιρίας συνταχθέν ἔργον τὸ ἐπιγραφόμενον **ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΕΡΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΗΣΙΑΓΩΓΕΙΩΝ**. Συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ συγγράμματος τούτου οὐχὶ μόνον εἰς τὰς διευθυντριάς τῶν παρθεναγωγείων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπασας τὰς μητέρας τὰς περὶ καλλῆς καὶ καταλλήλου τῶν τέκνων αὐτῶν ἀνατροφῆς μεριμνώσας. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἐκ 15 τυπογραφικῶν φύλλων ἀποτελούμενον, κάλλιστα καὶ ἐπὶ καλοῦ χάρτου ἐκτετυπωμένον, εὐρίσκεται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Ν. Μιχαλοπούλου καὶ τιμᾶται δρ. 3 καὶ λεπ. 50.

[B. 343—ε]

Κ. ΑΓΓΑΒΕΪ (C. AGABEY)

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Κατοικεῖ ἐν συνοικίᾳ Πλάκας ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κυρίας Κληγ, πλησίον τοῦ παλαιοῦ λουτροῦ. Δέχεται δὲ κατ' ἐκαστὴν ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 12ης, καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 5ης μ. μ. πλὴν τῆς Κυριακῆς.

[B. 275—ιδ']

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΠΝΩΝ

ΓΕΝΙΤΤΣΕ

Τοιοῦτον ἐργοστάσιον ἰδρύθη κατεργαζόμενον ἀποκλειστικῶς τὰ φημιζόμενα καπνὰ τῆς Τουρκίας τοῦ Γενιττῆ ἀθῶα καὶ ἄδολα.

Πρὸς εὐκολίαν πάντων τὸ ἐργοστάσιον κατήρτισεν δύο ἀποθήκας (depôts). Μίαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ, πλησίον τῆς Ἁγίας Εἰρήνης καὶ ἀπέναντι τῆς Πρωτοβουλικῆς καὶ ἑτέραν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. ΑΒΕΝ, ἀπέναντι τοῦ βασιλικοῦ σταυροῦ.

Σιγαρέττα πρώτης ποιότητος κατασκευαζόμενα μετὰ τὴν Job ἢ χιλιάς δραχ. 30, ἢτοι δραχ. 1.50 τὰ 50 σιγαρέττα.

Δέχεται παραγγελίας εἰς τὰς ἰδίαις ἀποθήκας διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς μεγάλας ποσότητας.

[B. 302—η']

ΘΕΑΤΡΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ.—Il Trovatore